

er gaaet gennem Landbrugsministeriet, havde faaet Formen: Ændringsforslag stillet af Landbrugsministeren, tiltraadt af Udvalget. Men det har vel i og for sig mindre at betyde, hvilken Form der vælges, naar Realiteten bliver den samme.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der var inde paa et og andet vedrørende Flertallets Ændringsforslag. Det ærede Medlem vilde ligesom give det Udseende af, at det var jydsk Forhold, der var ved at præge denne Husdyrlov, og mente, at der ogsaa burde tages Hensyn til Øerne. Han brugte, saa vidt jeg forstod, den Udtalelse, at man vilde ogsaa nok i Jylland kunne fremstille Dyr paa Dyrskuer, der havde Karakter af Fællesskuer. Det ærede Medlem holdt paa, at Fællesskuerne skulde have flere Penge, og det var i den Forbindelse, han sagde, at Jyderne vel ogsaa nok kunde fremstille Dyr paa Dyrskuer, der havde Karakter af Fællesskuer. Det er ligegyldigt, hvilken Karakter de har, det afgørende er, hvilken Gruppe de falder ind under. Jeg er ikke vidende om, at der i Jylland afholdes mere end eet Skue, nemlig det jydsk Ungskue, der faar Prædikatet Fællesskue. Der er virkelig ingen, der bilder mig ind, at det bliver ret mange Dyr af de ældre, der bliver fremstillet paa de jydsk Ungskuer. Det bliver kun de fineste Spidser, man vil have frem til den stærkeste Konkurrence. Alt det andet vil blive fremstillet paa Amtsskuerne, enten der saa bliver et i hvert Amt som hidtil, eller der bliver et Par. Det var det, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen berørte. Jeg kunde f. Eks. meget godt tænke mig, at det sønderjydske Distrikt blev delt i 2—3 Skuer, og at Aarhus og Skanderborg Amter, der har været eet Distrikt, ogsaa blev delt i to. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Ribe Amt blev delt. Det har altid været vanskeligt dernede; naar der var Skue i den vestlige Del, var det mest Korthorn, og naar der var Skue i den østlige Del, var det overvejende røde Tyre. Men jeg siger som Ministeren: Lad de Folk selv ordne det, de har det fulde faglige Ansvar, de kan afgøre det, som de finder det bedst. Jeg kan ikke se, at vi er gaaet Fællesskuerne for nær, naar de kun er sat ned med 10 000 Kr., medens Lokalskuerne er sat ned med 40 000 Kr. Om man i det store og hele kan gøre Skade ved at sætte ned, er en Sag for sig, men tager man det forholdsvist, er der ingen Tvivl om, at Lokalskuerne selv efter Æn-

dringerne er behandlet haardere end Fællesskuerne.

For øvrigt er jeg ganske enig med det ærede Medlem angaaende Hesteavl, at Hestenes Anvendelse herhjemme spiller en langt større Rolle end Udførselen. Men man skal heller ikke overdrive, man maa saaledes ikke komme med en Bemærkning om, at vi bruger 600 000 Heste for at drive den danske Jord — noget lignende staaer der i Betænkningen. Vi har kun 536 000 Heste, og deraf er godt 70 000 Føl og Plage, og dem driver vi da ikke Jord med. Det er endda et unormalt Tal i Øjeblikket; vi plejer at have ca. halvdandet hundrede Tusinde, hvorimod vi har flere Vallakker over 3 Aar, da Udførselen er blevet mindre. Jeg er ellers stemt for, at vi lægger flere af de smaa Heste til, som vi indfører, og bruger dem i Smaabruget. Vi har for øvrigt altid indført en Mængde af dem; til Tider, før Krigen, endogsaa flere, end vi udførte. Jeg beklager ogsaa, at vi er gaaet saa langt ned for Hestenes Vedkommende, og det er en ikke ukendt Sag, at der har været arbejdet for at komme en lille Smule højere op, for at komme det konservative Folkeparti i Møde. Men vi fik ingen Løn for vore Anstrengelser i saa Henseende.

Naar det ærede Medlem bruger saa stærke Udtryk — det har han Lov til, men man har ogsaa Lov til at paatale det —, som at Flertallet har foretaget en ensidig Nedskaering, og at vi har ikke skaaret ned over det hele, saa er det sidste rigtigt. Vi har ikke skaaret ned over det hele, men derfor har man ikke Lov til at kalde det en ensidig Nedskaering. Det ærede Medlem skærer heller ikke ned over det hele, saa han gør sig skyldig i det selv samme. Det ærede Medlem vil saaledes ikke være med til at sætte Tilskuddet til Kvægavlsforeningerne ned fra de 90 000 Kr., som det hidtil har været paa. Dér forsynder han sig altsaa mod sin egen Udtalelse om, at vi ikke har skaaret ned over det hele. Han gør det med den Bemærkning, som i og for sig kan være meget god, at Kvægbruget er den værdifuldeste Gren af Husdyrbruget. Men hvorfor slaar han saa sig selv paa Munden ved lige bagefter at skære 20 000 ned paa Kontrolforeningerne? Det er ogsaa Kvægbrug. Og ved at skære ned paa Undersøgelsen af Tyreafkom? Det er ogsaa Kvægbrug. Og ved at skære ned paa andre Foranstaltninger, som væsentlig er Staldbedømmelse? Det er ogsaa Kvægbrug. Det er ejendommeligt, at han bruger den Vending for at forsvare sit eget Standpunkt, naar han vil